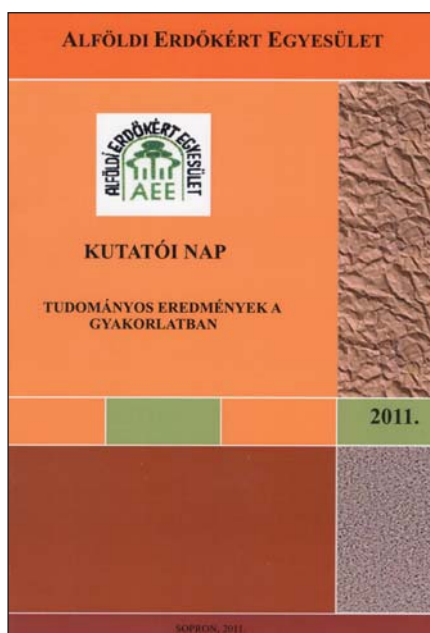

Megjelent

A nyúl is fölmege a fára.

(Vadász kaland.)

„Egy nyúl sokáig bolonddá tartott” beszélé elöttem egy 60 éves öreg tisztelendő úr, ki aggkora daczára szenvedélyes s fáradhatlan vadász, s jó egészségét, örök tiszta, vidám kedélyét ezen foglalatosságnak tulajdonítja.

„Nem hinné öcsém, hogy a gaz ficzkó fára mászik a kopó elől, s onnét nevet rajta. De hallja a dolgot a miként történt..”

„Egy napon kiballagtam az erdőre nyulászni, s kopóm – melynek párját hét vármegyében kereshette volna, – rövid idő múlva gyors csiholással jelezé a nyulat. Állást foglalék; jól ismertem a helyiséget és a vadforgást. A csiholás közeledik; figyelek, hol szökik elő a tapsifüles, de im – egyszerre megszűnik a csiholás: a kopó nyomot vesztett. Nem volt szokása. Haszontalan minden várás, a nyúl eltűnt, a kutya hiába kereste, haza kellett mennem. Fúrta a fejemet a dolog, s mihelyt szerét tehetém, ismét azon helyre menék. A kopó ismét rövid idő alatt fölveré a nyulat, s azon helyen, a hol múltkor, ismét elveszté. Már most becsület kérdéssé vált nálam a dolog: vén vadászom, hirneves kopóm kifogna egy nyúl! Nem lehet. Hogy nyúl, megismertem a hajtásról; e fölött nem volt semmi kétség. Midőn ismét kijövök, ott foglaltam helyet a hol gondolám hogy kopóm nyomot vesztett. A nyulat csak ugyan megláttam, de nem lőttem rá. Engem az érdekelt, hogy fog ki a gazficzkó rajtam s kutyámon, nem pedig pecsenyéje. Most világosan kivehetém merre esik az eltűnés helye, s jövő alkalommal oda állottam.

Hajt a kutya, csihol erősen, szorítja és sebes hajtással közeledik; baktatva jön a nyúl egészen felém. Elöttem 4 lábnyi magasságban két ágba szét futó agg tölgy állott. A mint oda ért, körül futotta a fát s egy szökéssel a két ág közé vetette magát, s onnét tekintgetett oda, honnét a csiholás közeledett. Végre megérkezett a kopó, körül futá a fát egyszer, kétszer, nagyobb s nagyobb körökben, – de nyomra nem talált. Ekkor arcomhoz emelem fegyveremet, célba vevém a villázat közepén diadalt ülő gazficzkót; – a fegyver dördült s kutyám legnagyobb örömére halva hengeredett le biztosnak vélt helyéből nyúl komám. Vén csaló volt.”

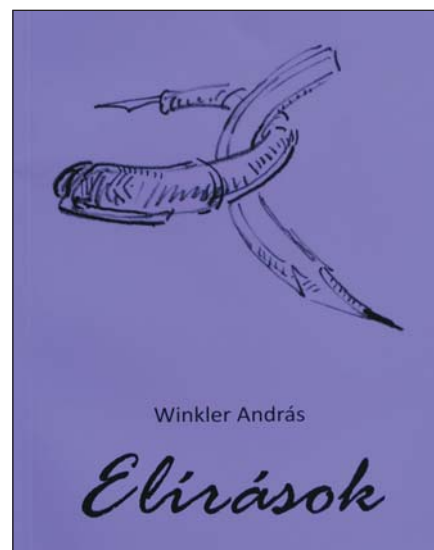
Hasonló esetet két más személytől is hallottam még. Az egyik véletlenül állott épp oly fa elé, hol szegény nyulacska menedéket keresett, de nem talált. A másik pedig utazás közben kopók által szorongatott nyulat látott azok elől egy vízmelletti fűzfára menekülni, s az áruló – az odaérkezett vadásznak, kik nem tudták mire vélni a dolgot, hová lett a nyúl – a fűzfán való rejteket megmutatta. Szükség törvényt ront, s a nyúl is fölmege a fára, ha szorítják.

Nyúlási Farkas.

(EL 1868. április-május, 234. oldal)

Műhelytitkok

Verset írok
ülve, állva,
ágyban fekve,
zongorázva,
vonaton és
repülön,
meg egy régi
ócska padon,
amíg írom
megsiratom.

Tizenötödik verses kötete Winkler Andrásnak az *Elirások*. Mondhatni: az öt másodpercesek. Mert ritka az a rímbe szedett gondolata, amelyik olvasva öt másodpercnél hosszabb. Ám ha olvasás után megállunk és elgondolkozunk a leíraton, óhatatlanul az jut az eszünkbe, hogy a halálos kór, amely régebben megtámadta a szerzőt, különös rímeket csalt ki belőle. A sajnálatot, hogy Winkler Andrásnak mindenről a halál jut eszébe, oldja a felismerés, hogy a folyamat egyben szórakoztató is. Legfőképpen tanulságos betegnek, egészségesnek egyaránt.

Pápai Gábor

Egy kaliforniai faóriás.

A chicagói világkiállításon egy kaliforniai faóriást állítottak ki: *Sequoia giganteát*, melynek törzse 30 m hosszú és kerülete 23 láb volt. Ez a fa három részre volt fűrészelve, hogy könnyebben elhelyezhető legyen.

A Fresno Countyban még több ily óriásfa található, egyes példányok 33 láb kerülettel is bírnak. A faóriás kiállítása több ezer dollárba került, a mennyiben az erdőből való kiszállítása céljából kénytelenek voltak két öl széles utat készíteni, hogy az országuóra valami óriási kocsin kihurcolbassák.

(Közl: Molnár Gy.)

(EL 1894. március, 254. oldal)